

Status
Stil

060 / 676 88 01
060 / 4 84 64 91
Нови Београд, Др Ивана Рибара 88

СРПСКА ОФИЦИРСКА САБЉА М.1895/1995 И ПАРАДНИ БОДЕЖИ ВИДОВА ВОЈСКЕ

САБЉЕ : 25 месечних рата

стандардна.....месечна рата- 4.100,00 дин.
посребрена..... месечна рата - 4.500,00 дин.
позлаћена.....месечна рата ~5.000,00 дин.

БОДЕЖИ : 20 месечних рата

посребрен.....месечна рата – 3.700,00 дин
позлаћен..... месечна рата – 4.200,00 дин

ВОЈНИ Ветеран

УДРУЖЕЊЕ ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ • ГОДИНА XXIII • БРОЈ 253 • ФЕБРУАР 2025.

Пуковник проф. др Ненад Перишић,
нови начелник ВМА

ТЕМЕЉ ВОЈНОГ ЗДРАВСТВА

Манастир Раковица

СВЕДОК БУРНИХ ВРЕМЕНА

Манастирски комплекс

Манастир Раковица припада Српској православној цркви, у оквиру Београдско-карловачке архиепископије, смештен у београдском насељу Раковица. Посвећен је арханђелима Михајлу и Гаврилу.

Иако се настанак манастира, по народном предању, веже за време владавине српских краљева Драгутина и Милутина, савремени документи то доводе у питање. Спомиње се у путопису Феликса Петанчића из 1502. године, под насловом „Ranaui-sence monasterium“ а доцније се спомиње и у турским изворима, у попису из 1560. године, међу осталим црквама и манастирима у околини Београда. На сајту православног часописа „Православље“ може се прочитати да се овај манастир спомиње и у повељи влашког војводе Константина Бранковеана Бесарабе, из 1701. године, у ком се за манастир каже да је „сазидан и из темеља подигнут од стране доброг хришћанина, почившег Радула војводе, који је протеклих година био господар ове земље (влашке)“. Претпоставља се да се говори о влашком војводи Радулу I Црном, зету кнеза Лазара.

Током 16. века манастир је премештен на своје садашње место, са локације из околине села Раковица, где су пронађени остаци старе зграде (трагови зидова, стуб часне трпезе...) Године 2007. на локацији старе зграде су вршене археолошка истраживања, а потом поново од 16. јула до 16. августа 2008, у циљу потврђивања претпоставке да је у питању стара зграда овог манастира. У извештају се наводи да су тражени резултати „изостали“, те да „постојање средњовековне некрополе на овом простору, као и остаци часне трпезе ... указују на постојање неког сакралног објекта у близини, иако до сада нису констатовани његови материјални остаци.“

Неповољног положаја, у близини важне раскрснице и насеља, манастир је разорен током турског похода на Беч 1592. и народног немира из 1594. године. Под притиском честих пљачкања,

Иконостас

Гроб патријарха Павла:
Био је живи светац, не долазе само верници већ и атеисти

манастир се постепено премештао на своје садашње, скровитије мјесто, ближе шуми. Манастир је поновно страдао током Аустријско-турског рата (1737—1739), а потом и 1788-1790. Због сарађивања монаха са Аустријанцима, а против Турака,

манастир је у одмазди спаљен, а тадашњи игуман манастира Софроније је обешен о брест пред манастиром.

Упућен је одмах после монашења 1935. године у иконографску школу у манастиру Тадеј Штрбуловић. У чин јеромонаха

рукоположен је 3. фебруара 1938. године у манастиру.

У оквиру манастирског комплекса данас се налазе објекти настали у различитим историјским епохама од XV до XX века. Свакако је најважнији објекат црква св. арханђела Михаила и Гаврила.

Чесма свете Петке у непосредној близини манастира

Гроб Васа Чарапића

Време подизања манастирске цркве се не може прецизно датирати, али се ставља у шири период између обнове Пећке патријаршије 1557. године и Велике сеобе Срба 1690. године. Конципирана је као једнобродна грађевина триконхалне основе, са видљивим утицајем моравске школе. Црква има два кубета, веће над централним травејем наоса, а мање над припратом. У основи наос је решен у форми сажетог уписаног крста, иако у спољашњој обради овакав облик није видљив. Интервенције на цркви из XVIII и XIX века су у знатној мери измениле аутентичан изглед горњег склопа грађевине. Хоризонтална подела на фасадама, изведена помоћу кордонског венца, раздвајају горњи и доњи појас на два неједнака дела.

Године 1905. у манастиру почиње да ради Монашка школа, прва овакве врсте у Србији, за чије потребе је 1925. године подигнута нова зграда, „Платонов конак“. Зграду је пројектовао руски архитекта Валериј Сташевски у српско-византијском стилу. Школа је радила све до 1932. године, а у

Гроб патријарха Димитрија

Детаљ чесме

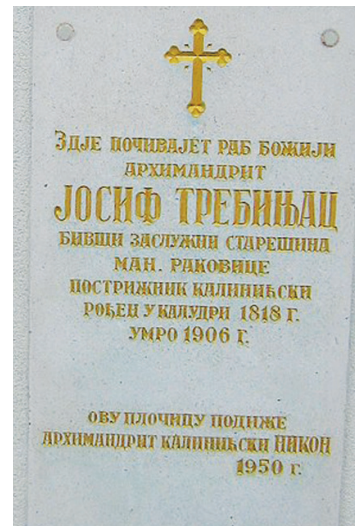
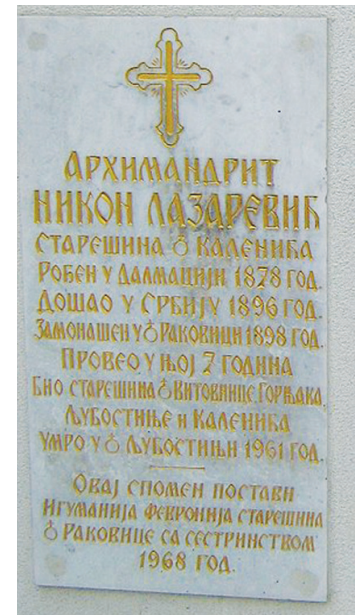
периоду од 1949. до 1958. године у манастиру је била смештена Београдска богословија.

Иконостас је првобитно био сачињен од зидне преграде са две престоне иконе Исуса Христа и Богородице Марије, док су на другим местима биле обешене или причвршћене различите дрвене и платнене иконе, али 1862. године је постављен нови иконостас, мањих димензија, чију

израду је финансирао тадашњи српски кнез Михаило Обреновић. У манастиру је сахрањен син Милоша Обреновића Тодор, због чега је Милош пружао велику подршку његовој обнови током своје владавине, а касније и његов син, Михаило Обреновић. Један од делова манастира се зове по Милошевој супруги Љубици, „Љубичин конак“. Осим још неких чланова породице

Чесма испред манастира

Спомен-плоче на манастирском зиду

Обреновић, у манастиру је сахрањен и Васа Чарапић, један од вођа Првог српског устанка. Бивши српски патријарх Димитрије сахрањен је у овом манастиру 1930. године, а бивши српски патријарх Павле такође је сахрањен у овом манастиру, по својој изричитој жељи.

У манастиру постоји спомен-соба патријарха Павла отворена 2021. године.